

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

A7-0256/2010

30.9.2010

*****I**

SPRAWOZDANIE

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 539/2001 wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych państw członkowskich, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu
(COM(2010)0256 – C7-0134/2010 – 2010/0137(COD))

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

Sprawozdawczyni: Tanja Fajon

Objaśnienie używanych znaków

- * Procedura konsultacji
- *** Procedura zgody
- ***I Zwykła procedura legislacyjna (pierwsze czytanie)
- ***II Zwykła procedura legislacyjna (drugie czytanie)
- ***III Zwykła procedura legislacyjna (trzecie czytanie)

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej w projekcie aktu).

Poprawki do projektu aktu

W Poprawkach Parlamentu zmiany do projektu aktu zaznacza się wytłuszczonym drukiem i kursywą. Oznakowanie zwykłą kursywą jest wskazówką dla służb technicznych dotyczącą propozycji korekty elementów projektu aktu w celu ustalenia tekstu końcowego (np. elementów w oczywisty sposób błędnych lub pominiętych w danej wersji językowej). Sugestie korekty wymagają zgody właściwych służb technicznych.

W Poprawkach do aktów istniejących trzecia i czwarta linijka w nagłówku poprawki w projekcie aktu zawiera, odpowiednio, odniesienie do istniejącego aktu i postanowienia tego aktu, które ulega zmianie. Fragmenty przepisu aktu istniejącego, do którego Parlament wprowadza zmiany, a który nie został zmieniony w projekcie aktu, zaznacza się wytłuszczonym drukiem. Ewentualne skreślenia w obrębie takich fragmentów zaznaczane są w sposób następujący: [...].

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI LEGISLACYJNEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO.....	5
UZASADNIENIE	6
OPINIA KOMISJI SPRAW ZAGRANICZNYCH	8
PROCEDURA.....	11

PROJEKT REZOLUCJI LEGISLACYJNEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 539/2001 wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych państw członkowskich, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (COM(2010)0256 – C7-0134/2010 – 2010/0137(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2010)0256),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 77 ust. 2 lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi Komisja przedstawiła wniosek Parlamentowi (C7-0134/2010),
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 55 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz opinię Komisji Spraw Zagranicznych (A7-0256/2010),
1. przyjmuje w pierwszym czytaniu stanowisko zatwierdzające wniosek Komisji;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy w przypadku uznania za stosowne wprowadzenia znaczących zmian do wniosku lub zastąpienia tegoż innym tekstem;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie, Komisji i parlamentom państw członkowskich.

UZASADNIENIE

Unia Europejska zdecydowanie popiera zniesienie wymogu wizowego względem wszystkich państw regionu Bałkanów Zachodnich. Proces ponownego jednoczenia ludzi na naszym kontynencie nie zakończy się, dopóki wszyscy Europejczycy nie będą mogli swobodnie podróżować do Unii Europejskiej. System wizowy zbyt długo izolował obywateli krajów Bałkanów Zachodnich.

Zniesienie obowiązku wizowego dla obywateli Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, Czarnogóry i Serbii w grudniu 2009 r. stanowiło ważny krok w kierunku ich europejskiej integracji i dowiodło, że kraje tego regionu są w stanie przeprowadzić konieczne reformy. Ruch bezwizowy ma ogromne znaczenie w życiu ludzi, ponieważ zacieśnia kontakty międzyludzkie i doprowadza do realizacji idei swobodnego przemieszczania się, jako jednego z podstawowych praw w Europie.

Należy teraz dołożyć wszelkich starań, by jak najszybciej wprowadzić ruch bezwizowy dla Bośni i Hercegowiny oraz Albanii. Powinniśmy mieć na uwadze, że po rozpadzie Jugosławii, po okrutnych wojnach, które brutalnie podzieliły ten region i których skutkiem były bardzo głębokie rany w świadomości i sercach ludzi oraz setki tysięcy uchodźców i migrantów zbiegłych z regionu, jesteśmy świadkami dorastania młodego pokolenia odciętego od jednoczącej się i prosperującej Unii. Czy naprawdę chcemy zamykać drzwi przed naszymi bliskimi sąsiadami, przed krajami, które starają się jak mogą, aby nas zadowolić? Nie decydujemy tu o przyznawaniu miejsc pracy czy praw pobytu: decydujemy o podstawowym prawie przyszłych obywateli UE do swobodnego podróżowania do Unii.

Bośnia i Hercegowina oraz Albania poczyniły znaczne postępy w ciągu ostatnich kilku miesięcy po tym, jak Komisja Europejska w lipcu zeszłego roku zdecydowała, że nie kwalifikują się do liberalizacji systemu wizowego. Nagradzanie tylko wybranych krajów zawsze niesie ze sobą ryzyko destabilizacji regionu i rozbicia politycznej i etnicznej układanki na jeszcze drobniejsze kawałki. Dlatego nie można tracić zbyt wiele czasu. Rządy tych krajów ciężko pracowały w ostatnich kilku miesiącach, aby naprawić własne błędy i opóźnienia oraz dokonać takich samych postępów, co kraje sąsiednie.

Popieram majowy wniosek Komisji Europejskiej o zmianę rozporządzenia (WE) nr 539/2001, który uwzględnia postępy poczynione w okresie ostatnich kilku miesięcy w zakresie dialogu wizowego z Albanią oraz Bośnią i Hercegowiną oraz proponuje przeniesienie tych dwóch krajów z załącznika I do rozporządzenia (wykaz państw trzecich, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych państw członkowskich) do załącznika II (wykaz państw trzecich, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu). W projekcie sprawozdania nie widzę potrzeby wprowadzania jakichkolwiek poprawek, ponieważ chcę, by procedura w Parlamencie Europejskim biegła sprawnie i szybko.

Musimy upewnić się, że Parlament Europejski – z myślą o zobowiązaniu Rady i Parlamentu, wyrażonym we Wspólnym oświadczeniu Parlamentu Europejskiego i Rady z listopada 2009 r., zgodnie z którym „wniosek w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 539/2001 względem Albanii oraz Bośni i Hercegowiny Parlament Europejski i Rada przeanalizują w trybie pilnym” – podejmie wszelkie konieczne kroki, by jak najszybciej zająć się wnioskiem Komisji, a także mieć głęboką nadzieję, że Rada również dąży do realizacji tego samego zobowiązania.

Zapewnienie, że Unia Europejska wprowadzi ruch bezwizowy dla obu krajów, a zwłaszcza Bośni i Hercegowiny, w bardzo niedalekiej przyszłości (wczesną jesienią 2010 r.) zmniejszy ryzyko jeszcze większego braku stabilności etnicznej i politycznej, zacieśni współpracę polityczną i gospodarczą w regionie oraz zwiększy poparcie społeczne dla UE i perspektywy integracji europejskiej, poszerzy horyzonty ludzi i powstrzyma siły antyeuropejskie i ekstremistyczne.

Kosowo pozostaje poważnym problemem. Stanowi ono jedyną część Bałkanów Zachodnich, która jest całkowicie pominęta w procesie liberalizacji systemu wizowego – nie ma mowy nawet o perspektywie rozmów. Jest to naturalnie spowodowane podziałem wśród państw członkowskich, jeżeli chodzi o uznanie jego niepodległości. Polityczna złożoność tego problemu jest zrozumiała, ale ludność Kosowa nie powinna być pozostawiona w próżni powstałej na skutek różnicy stanowisk w tej sprawie. Sądzę, że Parlament powinien wywrzeć nacisk na Komisję i Radę w celu znalezienia sposobu na jak najszybsze włączenie Kosowa do procesu liberalizacji systemu wizowego. Przyspieszy to niezbędne reformy strukturalne.

Na Unii Europejskiej spoczywa polityczna odpowiedzialność za przeprowadzenie tego procesu. Paradoksem jest fakt, że ponad 20 lat po upadku muru berlińskiego nadal mamy do czynienia z „murami wizowymi” w naszym bezpośrednim sąsiedztwie. Jeszcze bardziej paradoksalny jest fakt, że ludzie stamtąd mogli swobodnie podróżować nawet niecałe 20 lat temu. Jeżeli chcemy zjednoczyć obywateli naszego kontynentu, w szczególności młodzi ludzie muszą mieć możliwość podróżowania. Muszą mieć sposobność odwiedzenia przyjaciół czy rodziny zagranicą oraz studiowania. Liberalizacja systemu wizowego ma znaczny oddźwięk psychologiczny w mentalności ludzi. I nie chodzi tu o polityków, biznesmenów czy ludzi bogatych. Oni mają swoje sposoby na wyjeżdżanie ze swoich krajów. Chodzi tu o studentów, o ludzi, którzy wciąż jeszcze dziś stoją w długich kolejkach do konsulatów. Wszystkie zaangażowane strony są odpowiedzialne za finalizację procesu liberalizacji systemu wizowego dla Bałkanów Zachodnich, ponieważ bezpośredni wpływ, jaki wywrze ona na jakości życia ludzi, pomoże zachęcić instytucje państwowe i rządowe oraz polityków do starań na rzecz kontynuowania koniecznych reform na drodze do członkostwa w UE.

7.9.2010

OPINIA KOMISJI SPRAW ZAGRANICZNYCH

dla Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady Unii Europejskiej zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 539/2001 wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych państw członkowskich, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (COM(2010) 256 – C7-0134/2010 – 2010/0137(COD))

Sprawozdawczyni: Sarah Ludford

ZWIĘZŁE UZASADNIENIE

Parlament Europejski konsekwentnie zabiega o liberalizację systemu wizowego dla państw Bałkanów Zachodnich. Istnienie tego systemu nigdy nie doprowadziło do powstrzymania sieci przestępczych od przenikania przez granice; działało jednak na niekorzyść zwykłych obywateli Bałkanów, uniemożliwiając im naoczne stwierdzenie, czym jest Unia Europejska, oraz nawiązanie kontaktów towarzyskich i zawodowych z mieszkańcami państw członkowskich UE.

W dniu 19 grudnia 2009 r. obywatelom trzech krajów – Serbii, Czarnogóry i Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii – przyznano prawo do bezwizowego wjazdu na terytorium UE. Albania oraz Bośnia i Hercegowina nie zostały objęte pierwotnym wnioskiem, jednak w ostatnim czasie poczyniły one znaczne wysiłki, aby osiągnąć wskaźniki kwalifikujące do zniesienia wiz. Obecny wniosek w sprawie liberalizacji systemu wizowego dla tych krajów uwzględnia te postępy i stanowi ważny krok w kierunku rozszerzenia zasięgu ruchu bezwizowego na cały region.

Niniejszy wniosek nie powinien oznaczać zakończenia tego procesu. Obywatele Kosowa nie powinni pozostać w poczuciu izolacji jako jedyny naród na Bałkanach Zachodnich bez prawa do swobodnego podróżowania; ułatwienia wizowe, a następnie liberalizację przepisów wizowych należy rozszerzyć również na ten kraj. W związku z tym Komisja powinna rozpocząć z Kosowem rozmowy na temat wiz, tak aby wprowadzenie ułatwień wizowych było możliwe, gdy tylko władze spełnią wszystkie kryteria.

Komisja Spraw Zagranicznych zaleca Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, jako komisji przedmiotowo właściwej, zatwierdzenie wniosku Komisji.

PROCEDURA

Tytuł	Zmiana rozporządzenia (WE) nr 539/2001 wymieniającego państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu
Odsyłacze	COM(2010) 256 – C7-0134/2010 – 2010/0137(COD)
Komisja przedmiotowo właściwa	LIBE
Opinia wydana przez Data ogłoszenia na posiedzeniu	AFET 15.6.2010
Sprawozdawca komisji opiniodawczej Data powołania	Baronessa Sarah Ludford 23.6.2010
Rozpatrzenie w komisji	6.9.2010
Data przyjęcia	6.9.2010
Wynik głosowania końcowego	+: 41 -: 2 0: 3
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Gabriele Albertini, Sir Robert Atkins, Dominique Baudis, Bastiaan Belder, Frieda Brepoels, Arnaud Danjean, Marietta Giannakou, Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Heidi Hautala, Anneli Jäätteenmäki, Jelko Kacin, Ioannis Kasoulides, Tunne Kelam, Maria Eleni Koppa, Andrey Kovatchev, Barry Madlener, Kyriakos Mavronikolas, Alexander Mirsky, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Raimon Obiols, Kristiina Ojuland, Pier Antonio Panzeri, Alojz Peterle, Bernd Posselt, Hans-Gert Pötering, Cristian Dan Preda, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, Werner Schulz, Adrian Severin, Marek Siwiec, Hannes Swoboda, Charles Tannock, Geoffrey Van Orden, Graham Watson
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Emine Bozkurt, Reinhard Bütikofer, Lorenzo Fontana, Roberto Gualtieri, Baroness Sarah Ludford, Nadezhda Neynsky, Doris Pack, György Schöpflin, Dominique Vlasto
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Filip Kaczmarek

PROCEDURA

Tytuł	Zmiana rozporządzenia (WE) nr 539/2001 wymieniającego państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu			
Odsyłacze	COM(2010)0256 – C7-0134/2010 – 2010/0137(COD)			
Data przedstawienia w PE	27.5.2010			
Komisja przedmiotowo właściwa Data ogłoszenia na posiedzeniu	LIBE 15.6.2010			
Komisja(e) wyznaczona(e) do wydania opinii Data ogłoszenia na posiedzeniu	AFET 15.6.2010			
Sprawozdawca(y) Data powołania	Tanja Fajon 10.6.2010			
Rozpatrzenie w komisji	23.6.2010	13.7.2010	2.9.2010	28.9.2010
Data przyjęcia	28.9.2010			
Wynik głosowania końcowego	+: 49 -: 2 0: 0			
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Jan Philipp Albrecht, Roberta Angelilli, Vilija Blinkevičiūtė, Rita Borsellino, Emine Bozkurt, Simon Busuttil, Philip Claeys, Carlos Coelho, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Cornelia Ernst, Tanja Fajon, Hélène Flautre, Kinga Gál, Kinga Göncz, Sylvie Guillaume, Ágnes Hankiss, Anna Hedh, Salvatore Iacolino, Sophia in 't Veld, Livia Járóka, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Timothy Kirkhope, Juan Fernando López Aguilar, Baroness Sarah Ludford, Clemente Mastella, Véronique Mathieu, Nuno Melo, Louis Michel, Claude Moraes, Jan Mulder, Georgios Papanikolaou, Carmen Romero López, Judith Sargentini, Birgit Sippel, Csaba Sógor, Rui Tavares, Valdemar Tomaševski, Wim van de Camp, Daniël van der Stoep, Axel Voss			
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Alexander Alvaro, Edit Bauer, Anna Maria Corazza Bildt, Ioan Enciu, Stanimir Ilchev, Iliana Malinova Iotova, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Jean Lambert, Petru Constantin Luhan, Mariya Nedelcheva, Cecilia Wikström			
Data złożenia	30.9.2010			